

Full diocesà

11 de maig del 2014

p4 — Tres jornades centrades en la catequesi

p6 — S'acosta l'Aplec de l'Esperit 2014

La Mare de Déu de Rocaprevera

Verge de Rocaprevera, / en tot treball empareu / el qui adora el vostre peu amb una fe vertadera.

El santuari de la Mare de Déu de Rocaprevera està situat a prop de la vila de Torelló. Els seus orígens són del segle XIII. Sembla que, l'any 1284, Mn. Marc Roca va fer erigir un pedronet-oratori dedicat a la Mare de Déu, prop de la font del Raig.

El 18 de setembre de 1429 es va inaugurar la primera capella dedicada a la Mare de Déu de Rocaprevera, sufragada per Antoni Vinyes, de Torelló. En 1780 aquesta capella amenaçava ruïna i necessitava una bona reparació. El nou santuari s'inaugurà el 12 d'octubre de 1805, però era mancat de bellesa i poc consistent. Transcorreguts només 118 anys l'edifici s'enfonsava. Per això, el 21 de setembre de 1924, amb una explosió de fervor marià, s'inaugurà l'actual santuari. És un temple rectangular amb un gran absis, cambril, cimbori, campanar i atri.

La primitiva imatge de la Mare de Déu de Rocaprevera va desaparèixer l'any 1936; anava vestida i sembla que ja es venerava des de 1284. El 15 de setembre de 1940 es va beneir i es va col·locar al seu cambril la nova imatge de Rocaprevera, de talla, molt bella i devota, que porta l'Infant a la banda dreta. En fou el creador l'artista barceloní Josep M. Camps i Arnau.



Foto: Verge de Rocaprevera. Manel Solà

El Senyor és el meu pastor, no em manca res

Diumenge IV de Pasqua / Cicle A

Lectura dels Fets dels Apòstols

El dia de la Pentecosta, Pere es posà dret amb els onze, alçà la veu i digué a la gent: «Tot el poble d'Israel ha de saber sense cap dubte que aquest Jesús que vosaltres vau crucificar, Déu l'ha constituït Senyor i Messies.» En sentir això, es van penedir de tot cor i deien a Pere i als altres apòstols: «Germans, digueu-nos què hem de fer.» Pere els va respondre: «Convertiu-vos i que cadascun de vosaltres es faci batejar en el nom de Jesús, el Messies, per obtenir el perdó dels pecats. Així rebreu el do de l'Esperit Sant, ja que la promesa és per a vosaltres i els vostres fills, i per a tots aquells que ara són lluny, però que el Senyor, el nostre Déu, cridarà.»
(2,14a.36-41)

Salm responsorial

El Senyor és el meu pastor, no em manca res.
(Salm 22)

Lectura de la primera carta de sant Pere

Estimats: Si després d'obrar bé us toca sofrir, i ho suporteu amb paciència, això sí que té mèrit davant de Déu. Aquesta és la vostra vocació, ja que també Crist patí per vosaltres, i així us deixà el seu exemple perquè seguïu les seves petjades. «Ell no obrava amb violència ni tenia mai als llavis la perfídia.» Quan l'insultaven no responia insultant; quan el turmentaven, no responia amb amenaces; sinó que confiava la seva causa a aquell que judica amb justícia. A la creu, ell «portà» en el seu cos «les nostres culpes», perquè no visquem com a pecadors, sinó com a justos. «Les seves ferides ens curaven.» Tots vosaltres «anàveu errants com un ramat que es dispersa», però ara heu tornat a aquell que és el vostre pastor i guardià.
(2,20b-25)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps, Jesús parlà així: «Us ho dic amb tota veritat: el qui no entra per la porta al corral de les ovelles, sinó que salta per un altre indret, és un lladre o un bandoler. El qui entra per la porta és el pastor de les ovelles: el guarda li obre la porta, i les ovelles reconeixen la seva veu; crida les que són seves, cadascuna pel seu nom, i les

fa sortir. Quan té a fora totes les seves, camina al davant, i les ovelles el segueixen, perquè reconeixen la seva veu. Però si és un estrany, en lloc de seguir-lo, en fugen, perquè no reconeixen la veu dels estranys.» Jesús els parlà amb aquest llenguatge, però ells no entengueren què volia dir. Jesús continuà: «Us ho dic amb tota veritat: Jo sóc la porta de les ovelles. Tots els qui havien vingut abans que jo eren lladres o bandolers, però les ovelles no en feien cas. Jo sóc la porta. Els qui entren passant per mi se salvaran del perill, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges. Els lladres només vénen per robar, matar i fer destrossa. Jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a desdir.»
(10,1-10)

«Jo sóc la porta.
Els qui entren
passant per mi se
salvaran del perill,
podran entrar i
sortir lliurement
i trobaran
pasturatges»

Jesús camina al davant

Mn. Marc Majà i Guiu

«El qui entra per la porta és el pastor de les ovelles [...]. Quan té a fora totes les seves, camina al davant, i les ovelles el segueixen, perquè reconeixen la seva veu.» Amb aquestes paraules Jesús descriu com és el bon pastor, aquell que ell encarna en plenitud.

Jesús, bon pastor, camina al davant nostre. Com a home, ell ha trepitjat els mateixos nostres camins, ha viscut les nostres experiències (cansament, il·lusió, sofriment, goig, temptació, pau...). Com a Déu, ell s'ha avançat i ha travessat aquestes experiències, portant-hi la seva presència, rescatant-les de la perdició i convertint-les en camins de salvació.

En els moments de goig Jesús ens va al davant, ja que ell ha vingut «perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a desdir».

En els moments de dolor Jesús camina al davant, perquè ell «patí per vosaltres, i així us deixà el seu exemple perquè seguiu les seves petjades. [...] Quan l'insultaven, no responia insultant; quan el turmentaven, no responia amb amenaces; sinó que confiava la seva causa a aquell que judica amb justícia. A la creu, ell portà en el seu cos les nostres culpes».

Sí, Jesús és el bon pastor que camina davant nostre i ens obre, així, el camí de la vida. Per això, «ni quan passo per barrancs tenebrosos no tinc por de res», i és que «la vostra bondat i el vostre amor m'acompanyen tota la vida».

Reconeguem, en aquest diumenge del temps pasqual, Jesús Ressuscitat com el nostre bon Pastor. Ell és Aquell de qui reconeixem la veu; ell és Aquell que reconeix la veu de cadascun de nosaltres.



La imatge



El Bon Pastor, catacombes de Sant Calixt (Roma)

El Senyor és el meu pastor: no em manca res.

Em fa descansar en prats deliciosos, em mena al repòs vora l'aigua, i allí em retorna.

Em guia per camins segurs, per amor del seu nom; ni que passi per la vall tenebrosa, no tinc por de cap mal...



Agenda

Lit. hores: Setmana IV

11 diumenge IV de Pasqua / Cicle A

—Sant Eudald, màrtir (405-452)

—Sant Anastasi, màrtir (s. III)

Fets 2,14a.36-41 / Salm 22 / 1Pere 2,20b-25 / Joan 10,1-10

12 dilluns

—Sant Nereu, sant Aquileu i sant Pancraç, màrtirs (ss. III-IV)

Fets 11,1-18 / Salm 41 / Joan 10,11-18

13 dimarts

—Mare de Déu de Fàtima.

—St. Pere Regalat, prevere (1390-1456)

Fets 11,19-26 / Salm 86 / Joan 10,22-30

14 dimecres

—Sant Maties, apòstol (*80?)

—Sant Ponç, màrtir (*257)

—Santa Gemma Galgani, verge (1878-1903)

Fets 1,15-17.20-26 / Salm 112 / Joan 15,9-17

15 dijous

—Sant Isidre, llaurador (ss. XI-XII)

—Santa Joana de Lestonnac, religiosa (1556-1640)

Fets 13,13-25 / Salm 88 / Joan 13,16-20

16 divendres

—Sant Ubald, bisbe (1084-1160)

Fets 13,26-33 / Salm 2 / Joan 14,1-6

17 dissabte

—Sant Pasqual Bailón, religiós (1540-1592)

Fets 13,44-52 / Salm 97 / Joan 14,7-14

Tres jornades centrades en el món de la catequesi: per a infants, per a sacerdots i per a catequistes

Concepció Panicot. Delegació de Catequesi



Més de 115 infants en la II Trobada Diocesana d'Infants

El dia 29 de març, a l'escola del Roser de St. Julià de Vilatorrada, més de 115 infants, acompanyats per sacerdots, catequistes i pares, van participar en la II Jornada Diocesana d'Infants.

A través sempre del joc, es va començar amb la presentació de tots els infants esmentant les seves parròquies de procedència. Tot seguit, el grup Pedres Vives introduïa la pregària amb un cant. L'activitat del matí es va pensar al voltant dels nostres sants del Pla de Pastoral. Així que es van fer set grups que van anar elaborant uns trencaclosques que els feia buscar la identitat de cada sant. Després cada grup ho va presentar a la resta i ho anaven col·locant en un gran mural que presidia la paret, on es dibuixava la

silueta de tot el bisbat amb els seus corresponents arxiprestats. En aquest moment del matí s'hi va incorporar el bisbe Romà, que va establir un diàleg amb tots els infants comentant el treball que s'havia realitzat durant el matí.

Després a l'església d'estil modernista, com tot l'edifici de l'Escola del Roser, el senyor bisbe va presidir l'eucaristia, participada per tots els presents i concelebrada pels preveres i diaques que acompanyaven els seus grups.

Dinar i esbarjo per grups fins a les tres, en què en Ramon, l'animador, va ensenyar als infants i grans balls tradicionals i cançons catalanes que van crear un clima ben distès. Amb «l'hora dels adéus» es cloïa la jornada fins a l'any vinent si Déu vol.

Jornada Interdiocesana per a preveres i diaques a Barcelona

El dilluns dia 31 de març va tenir lloc al Seminari de Barcelona una Jornada Interdiocesana per a preveres i diaques organitzada pel Secretariat Interdiocesà de Catequesi. Van assistir-hi més d'un centenar de preveres i diaques dels nostres bisbats, set de la nostra diòcesi.

La primera part de la Jornada va ser dedicada a la ponència del bisbe Sebastià Taltavull, president del SIC, que va voler recollir les respostes al qüestionari que s'havia fer arribar

als preveres i diaques: *Amb quin estat d'ànim vius aquest ministeri de la catequesi? Quines dificultats hi trobes? Quins aspectes positius hi detectes? Què demanes i esperes de la teva Església per a millorar la tasca catequètica que et toca fer i et sentis acompanyat?*

(Aquesta ponència la trobareu penjada a la web del bisbat en l'apartat de materials de catequesi. Si voleu, també us la podem enviar.)

La Jornada Diocesana de Catequistes a Igualada



Empar Escalé

El diumenge 6 d'abril, cinquè diumenge de Quaresma, prop d'un centenar de catequistes ens vàrem aplegar a l'Escola Pia d'Igualada en el marc de la XIII Jornada Diocesana de Catequesi. Com cada any, el dia ens va oferir moments de pregària i celebració, estones de formació i espais de convivència.



El treball va començar de bon matí amb el rés de laudes i la benvinguda de la representant arxiprestal i del delegat diocesà a tots els participants. La resta del matí es destinà a la formació. Durant uns quants anys s'han anat resseguint els articles del Credo i, enguany, ens va ocupar el darrer d'ells: **«Crec en la resurrecció de la carn i la vida perdurable.»**

El ponent fou Mn. David Compte, vicari episcopal i professor d'Escatologia de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic. Aquest ens convidà a rellegir els articles del Catecisme de l'Església Catòlica o el YOUCAT que estan relacionats amb aquest punt del Credo. Així mateix va destacar altre bibliografia sobre el tema. Tot i que es fa difícil de resumir la ponència, val la pena destacar-ne alguns punts:

- Déu crea per portar a la plenitud de la Vida allò que ell ha creat.
- No tenir present el cel és perdre l'objectiu de la nostra vida. Vivim per respondre a l'amor de Déu i entrar-hi en comunió per sempre. Som creats amb llibertat (per a acollir o no aquest Amor i respondre-hi) i per això ens cal la redempció.
- La comunió amb Déu comença en el baptisme.
- Importància de la pregària pels difunts. L'Església prega pels qui han mort en Crist i per tots els difunts.

A l'hora de dinar s'afegí a la trobada el nostre bisbe, Mons. Romà Casanova, que es trobava de visita pastoral a l'arxiprestat de l'Anoia-Segarra. Després del cafè una «gimcana de sobretaula» al voltant dels sants del bisbat va permetre als participants de gaudir d'una estona d'esbarjo animada i distesa.



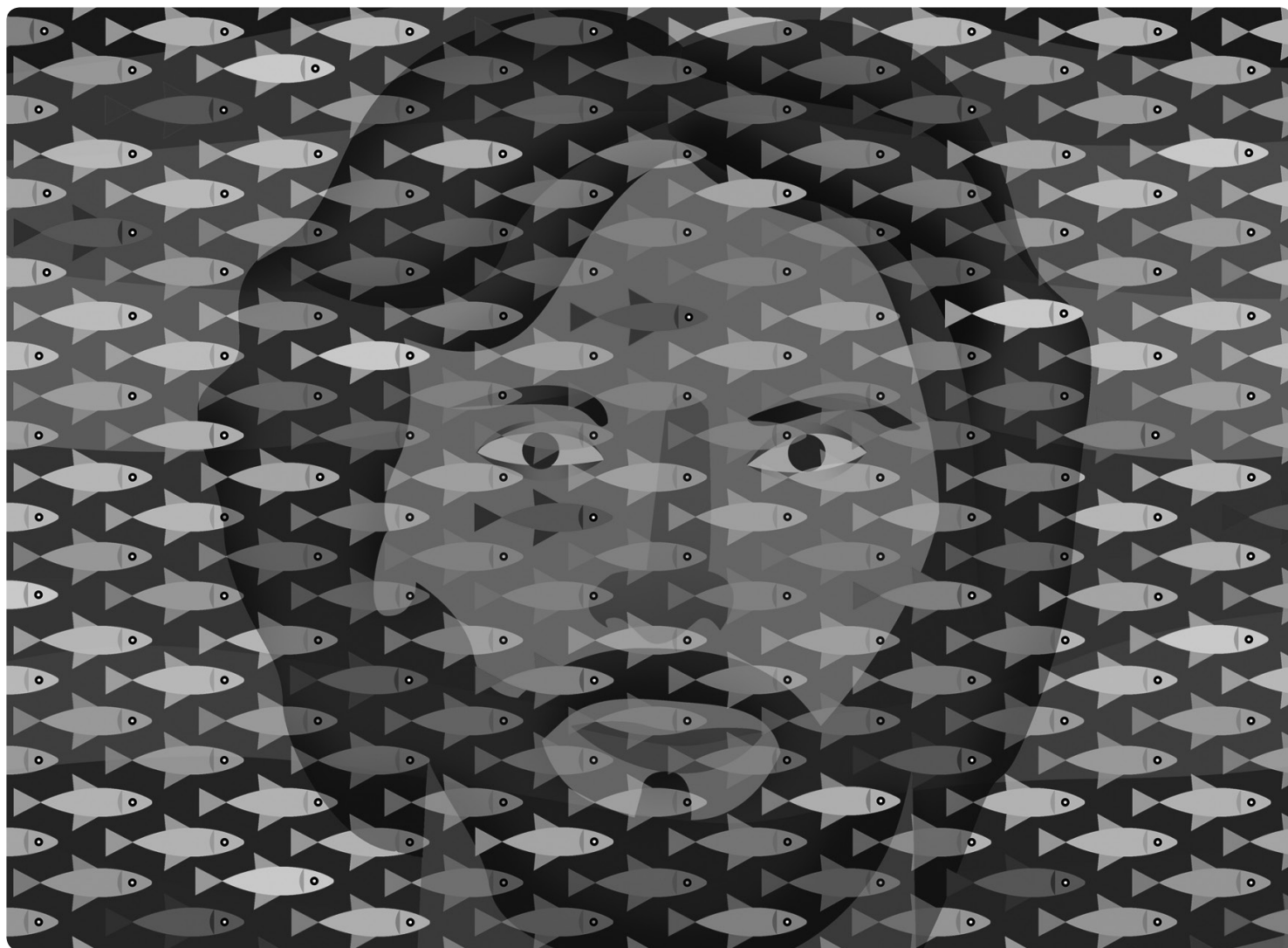
La celebració de l'eucaristia, al santuari de la Mare de Déu de la Pietat, presidida pel nostre bisbe i concelebrada, entre altres, per Mn. Joan Antoni del Castillo, delegat diocesà de Catequesi, un representat de la comunitat escolàpia i altres sacerdots i un diaca de l'arxiprestat, posà punt final a una jornada de treball i convivència que va ser profitosa per a tots.

Cal agrair a tots els qui la feren possible la tasca realitzada, als assistents la seva participació i a l'escola Pia d'Igualada l'acolliment que ens oferí. A tothom, moltes gràcies.

Dues informacions:

Per a participar en l'Aplec de l'Esperit. La Delegació de Joventut facilita el transport; més informació: al 656 366 337 (Mn. Jaume Casamitjana) o bé enviar un correu a joves@bisbatvic.com.

Ordenació diaconal: El 18 de maig vinent a les sis de la tarda rebrà l'ordenació diaconal el seminarista Jorge Luís Salas Barriga al monestir de Ripoll. Tots hi sou convidats.



S'acosta l'Aplec de l'Esperit 2014

L'Aplec de l'Esperit ja està en marxa! Tots els joves de les Esglésies amb seu a Catalunya són convidats a viure l'alegria de la fe a Banyoles, prop d'un estany que per un dia es transformarà en el llac de Galilea i s'omplirà de joves units, no per un cantant o un equip de futbol, sinó per una sola persona que va viure fa més de dos mil anys, però que creiem que és més viu que mai: Jesús de Natzaret.

Com sabeu, l'Aplec de l'Esperit és una trobada de joves convocada per tots els bisbes de Catalunya, que té lloc cada quatre anys en un dia de la Pentecosta, per celebrar i compartir la fe plegats. Enguany el lema triat fa «És el Senyor!», el crit que va llançar Pere a la barca en veure Jesús ressuscitat a la vora del llac. No sempre és fàcil reconèixer Jesús viu en el nostre dia a dia, ple d'activitats, whatsapps, moments difícils, soledat, soroll, etc. Ajudar-nos a reconèixer que Jesús és viu, és l'objectiu d'aquest aplec.

Ja us podeu reservar el dia: dissabte 7 de juny. Qui hi és convidat? Joves de 14 a 35 anys de grups de confirmació, de grups parroquials, d'escoles, de moviments, d'esplais, d'agrupaments escoltes, etc.

De moment us convidem a entrar a la pàgina www.aplec2014.cat. És des d'aquesta web que es formalitzaran totes les inscripcions (ja s'ha obert el període per a poder-se inscriure) tant si es vol fer de manera individual com en grup. A més a més, mensualment es van penjant materials pensats per a motivar la participació en la trobada, que també són aprofitables per a catequesi, reunions de formació o pregària, etcètera. En algunes parròquies i col·legis ja han començat a utilitzar-los.

Que, per l'Esperit Sant, la joia de l'Evangeli que el papa Francesc ens demana que visquem i contagem, ompli els cors dels joves el 7 de juny a Banyoles!



L'article

Mes de maig, mes de Maria

Mons. José Gómez, arquebisbe de Los Ángeles

Per molts segles, aquesta ha estat una tradició en l'Església. I és bell associar Maria amb el començament de la primavera i el brotar de noves flors, plantes i conreus en el camp. En els Fets dels Apòstols veiem la bella imatge de l'Església primitiva, reunida en oració al voltant de «Maria, la mare de Jesús».

Això és el que Jesús volia. El seu últim desig era que la seva mare fos la nostra mare. Ell va dir a l'apòstol dant Joan i a cadascun de nosaltres: «Heus aquí la teva mare!» Per tant, hem d'assegurar-nos que Maria sempre tingui un lloc important en les nostres vides. Diu l'Evangeli que sant Joan va rebre Maria a la seva «pròpia casa». Nosaltres també hem de fer això; hem de desenvolupar una profunda relació personal amb Maria, una relació d'amor, afecte, devoció i confiança.

L'Evangeli ens diu que Jesús creixia en saviesa a la llar de Natzaret, amb Maria i sant Josep. I nosaltres creixem en fe i santedat si romanem a prop de Maria, si escoltem les seves paraules i aprenem del seu exemple. En l'Anunciació, Maria va dir a l'àngel: «Faci's en mi segons la teva paraula.» Ella es va lliurar confiadament a la voluntat de Déu per a la seva vida. Ella es va comprometre a cooperar amb la seva voluntat, per tal de ser una serventa del seu pla de salvació. Suposo que Jesús va aprendre de Maria una mica de la seva pròpia actitud de confiança en la voluntat de Déu.

Jesús va aprendre de Maria la seva actitud de confiança en la voluntat de Déu

Podem veure el reflex de la seva fe en les paraules que Jesús va ensenyar als seus deixebles: «Faci's la vostra voluntat.» I també podem notar que tan profundament Jesús vivia aquesta actitud d'abandó a la voluntat de Déu, quan li va ser demanat de lliurar la seva vida per nosaltres: «Que no es faci la meua voluntat, sinó la vostra.» Aquesta és l'actitud que necessitem tenir per a viure com a fills de Déu i de Maria. Com Jesús i Maria, hem de confiar que el nostre Pare celestial sap què és el millor per a nosaltres, que ell té un pla i una raó de ser per a les nostres vides.

Maria ens ensenya a estar oberts al que Jesús vol fer en nosaltres. Ella va acollir Jesús en la seva vida i el va lliurar al món. Això també hauria de ser un exemple per a nosaltres. Hauríem d'estar sempre preparats per a portar el do de Jesús als altres. En aquest mes de Maria, en pregar els uns pels altres, intentem de fer algunes coses pràctiques per aprofundir la nostra devoció a Maria.



El llibre

Estic a les teves mans

Quaderns personals 1962-2003.
Joan Pau II

Aquests quaderns personals havien de desaparèixer, però Stanislaw Dziwisz, secretari personal del papa Joan Pau II durant més de quaranta anys, no ho va permetre. En el seu testament, Joan Pau II expressava amb tota claredat la seva voluntat que tots aquests quaderns íntims es cremessin. Stanislaw era qui ho havia de fer. Tanmateix, el fidel secretari del Papa va ser incapaç de seguir l'ordre, i els va guardar amb gran delicadesa. No va ser un acte de desobediència, sinó de gran generositat: Stanislaw va comprendre que el món havia de conèixer el costat més íntim i espiritual del Papa més carismàtic de tots els temps. Així que no va destruir els apunts, sinó que els va ensenyar a la Congregació per a les Causes dels Sants, per examinar la vida del Pontífex en el procés de la seva beatificació. La lectura dels quaderns va confirmar que Joan Pau II havia portat una vida interior profundíssima i intensa i que aquesta gran fondària personal l'havia fet fort i havia estat decisiva en totes les seves actuacions com a Sant Pare.

I ara, coincidint amb la canonització del Papa, i en un context de gran crisi social, econòmica, moral i espiritual, les seves paraules més íntimes veuen la llum per primera vegada, ens descobreixen un Joan Pau que desconecíem i ens seran de gran inspiració.



Carta als qui fan la primera Comunió

Romà Casanova, bisbe de Vic.



Benvolgut amic/amiga de Jesús:

En aquests diumenges propers faràs la teva primera Comunió. Després del temps de catequesi a la parròquia, en què has après moltes coses, ara, en el dia de la teva primera Comunió, faràs una gran festa amb els teus pares, germans i amics.

La primera Comunió és un dia important per a un cristià. Com també ho és el dia del Baptisme i el de la Confirmació. Perquè els cristians amb aquest tres sagraments esdevenim del tot amics de Jesús. El mateix Jesús que ens dóna la vida de fills de Déu en el Baptisme, és el que ens vol donar a mans plenes el seu Esperit Sant en la Confirmació i se'ns dóna com aliment de vida eterna.

Per això fem festa grossa. Jesús és la nostra festa. En ell tenim la festa que mai no s'acaba. Perquè en ell tenim sempre l'amor de Déu, el nostre Pare, a la nostra disposició. L'amor de Déu és com una font de la que no para mai de rajar aigua fresca i bona. Saber que Déu ens estima i ens perdona sempre és un regal que tenim els qui creiem en Jesús. Que n'és, de bonic, creure en Jesús! Que n'és, de bo, ser amic de Jesús!

Hi ha dos moments molt importants en la celebració de la primera Comunió. Un és el moment de les lectures de la missa. Jesús en aquell moment ens parla a tots i a cada un. Ell ens parla per tal que nosaltres també li parlem. Faràs bé d'escoltar el que diu el mossèn i en el teu cor li has de dir una paraula de gràcies per la seva paraula d'amor.

El segon moment és el propi de la primera Comunió, en el moment en què rebràs el Cos i la Sang de Crist. Jesús mateix, tot sencer, amb el seu cos i la seva ànima, amb la seva humanitat i divinitat, serà aliment de vida eterna.



Sota l'aparença de pa i de vi es fa present Jesús, perquè puguem alimentar-nos d'ell mateix i en ell tenir la vida que mai no s'acaba. Després de combregar tanca una mica els ulls i dins del teu cor escolta com ell et diu: «T'estimo». I tu digues-li: «Jo també t'estimo, Jesús».

La comunió amb Jesús fa que tots nosaltres, tots els qui combreguem el seu Cos, vivim la meravella de fer-nos cada dia més membres del seu Cos, que és l'Església. Combregar amb Jesús ens porta a participar més i més en la vida de la gran família dels fills de Déu, que és l'Església.

Que sigui, doncs, la teva Comunió un moment important per a dir a Jesús que vols ser sempre dels seus amics i que cada diumenge participaràs de la missa i, amb el cor net, —per això tenim el sagrament de la penitència— combregar per a ser més i més el seu Cos, és a dir, per ser més i més part de la seva vida.

Felicitats! Espero que m'escriguis per dir-me com ha anat el dia de la teva primera comunió.

Els infants que vulguin, poden escriure al senyor Bisbe a: C/ Santa Maria, 1 08500-Vic / bisbatdevic@bisbatvic.com

